363: Yurt Dışında İzinsiz Çalışma

Tarık Ebu Abdullah

8 Ağu, 2017

https://ilimvecihat.com

SORU

Selamun aleykum hocam, Ben yurt dışında yaşıyorum ve bizim burada "siyah çalışma" diye bir kavram var yani devlete bildirmeden çalışmak ve bu şekilde vergiye tabi olmamak. Bu caiz midir acaba? Bazı hocalar bizim bu ülkelerle oturum anlaşması yaptığımızı ve bundan dolayı bu işin haram olduğunu söylüyorlar. Sizin bu konuda görüşünüz nedir acaba? Allah (azze ve celle) verdiğiniz emeklerin karşılığını size kat kat fazlasıyla versin!

CEVAP

Aleykum selam ve rahmetullahi ve berekatuhû. Hamd âlemlerin rabbi olan Allah'a, salât ve selam efendimiz Rasûlullah'a, ehli beytine, ashabına ve yolunu takip eden mü'minlere olsun.

Değerli kardeşim, sorundan anladığım kadarıyla Avrupa ülkelerinden birinde oturmaktasın. İslam uleması bir Müslümanın asli kâfirler arasında hangi şartlar altında ikame etmesinin caiz olduğunu beyan etmişlerdir. Ben buna girmeyeceğim ancak şunu bilmelisin: Bir Müslüman için asli kâfirlerin arasında ikamet etmesi daima ve her halde bir müşküledir. Zira onlar sana galiptirler, sen onlara değil. "Şu zamanda her yerde kâfirler hâkimdir. Burasıyla mesela Türkiye arasında ne fark var?" diyebilirsin. Doğru! Türkiye'ye de kâfirler hâkimdir, ancak örfü İslam örfüdür. Örf de bir kanun sistemidir. Dolayısıyla kâfirlerin musallat oldukları İslam beldelerinde hakikatte iki kanun sistemi icra edilmektedir. Biri yönetimin küfür hükümleri ve diğeri halkın örfüdür. Bu durum bir Müslüman için kolaylık sağlar. Böyle ülkelerde dinini daha güzel ve daha kolay yaşayabilir. Bunun için sana ilk tavsiyem orayı terk etmen ve en azından halkının örfü İslam örfü olan bir ülkeye hicret etmen olacaktır. Sonra soruna gelince üç cevabı vardır.

Birincisi: Aslen her hangi bir devletin senin işini vergilendirmesi caiz değildir. Devletin maksadı ve görevi halkı ve halkın maslahatlarını korumaktır. Bu açıdan devletin vergiye tabi tutarak senin çalışma gücünden elde ettiği gelir haksız elde ettiği bir gelirdir ve binaenaleyh zulümdür. Bu zulmü sana mümkün olan yollarla def etmen senin hakkındır. Bu yollardan biri kaçak çalışmak olabilir.

İkincisi: Kâfirin malında asıl olan Müslümana helal olmasıdır. Bu helalliği ancak kâfirin İslam'a girmesi veya kendisiyle bir sözleşmenin yapılması haramlığa çevirir. Yani eman, iş veya barış sözleşmesi gibi sözleşmeler muhatabın kâfir de olsa onu aldatmanı veya ona zarar vermeni sana haram kılar. Yani işvereninle -ister kâfir olsun ister Müslüman- yaptığın sözleşmeye riayet etmen lazım gelir, onu aldatman caiz değildir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ

"***Ey iman edenler! Akitleri yerine getiriniz***" buyurmaktadır. İbni Abbas *(radıyallahu anhu)*ma "yani sözleşmeleri" demiştir. Hudeybiye anlaşmasında Rasûlallah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* Mekke'den Medine'ye kaçan Müslüman ve Müslüman olmayanları geri göndermek üzere Mekke kâfirleriyle sözleşme yaptıktan sonra Mekke'den Medine'ye kaçan Ebu Cendel *(radıyallahu anh)*'ı babasına teslim etmiştir ve Beyhaki *(rahimehullah)*'ın rivayetinde

أَبَا جَنْدَلٍ اصْبِرْ وَاحْتَسِبْ فَإِنَّ اللَّهَ جَاعِلٌ لَكَ وَلِمَنْ مَعَكَ مِنَ الْمُسْتَضْعَفِينَ فَرَجًا وَمَخْرَجًا إِنَّا قَدْ صَالَحْنَا هَؤُلاَءِ الْقَوْمَ وَجَرَى بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الْعَهْدُ وَإِنَّا لاَ نَغْدِرُ

"***Ey Ebu Cendel! Sabret ve Allah'tan iste! Allah sana ve seninle olan mustazaflara bir kurtuluş yolu gösterecektir. Biz bu kavimle anlaştık. Aramızda bir sözleşme yaptık. Biz anlaşmaya aykırı hareket etmeyiz!***" demiştir. Ve Ebu Basir *(radıyallahu anhu)*'yu da geri çevirmiştir ve "***Ey Ebu Basir! Şu kavim bizimle bir sözleşme yaptı. Ve biz sözleşmeyi bozmayız. Sabret ve Allah'a güven. Allah sana bir kurtuluş yolu gösterecektir***" demiştir. Sözleşmeyi bozmanın veya aldatmanın haramlığını ifade eden çok ayet ve hadis vardır. Hatta bu husus dinimizde kati surette sabittir.

Üçüncüsü: Asıl olan Müslümanın hâkimiyeti ve galibiyeti kâfirlerin elinde olan beldede, yani Küfür diyarında ikamet etmemesidir. Allah *(subhanehu ve teâlâ)* şöyle buyuruyor:

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا. إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا. فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا

"Melekler, kendilerine zulmeden kişilerin canlarını aldıklarında, onlara, "Ne işte idiniz?" derler. Onlar da: "Biz yeryüzünde zayıf kimselerdik." derler. Melekler: "Allah'ın yeryüzü geniş değil miydi, siz de orada hicret etseydiniz ya?" derler. İşte bunların varacakları yer cehennemdir. O ne kötü gidiş yeridir. Ancak gerçekten aciz ve zayıf olan, çaresiz kalan ve hicret etmeye yol bulamayan erkekler, kadınlar ve çocuklar hariç. Umulur ki, Allah bu kimseleri affeder. Allah çok

affedici, çok bağışlayıcıdır.” *(Nisa, 97-99)*

Ve İmam Tirmizi ve İmam Ebu Davud *(rahimehumallah)*'ın Cerir bin Abdullah *(radıyallahu anhu)*'dan tahriç ettikleri hadiste Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle buyuruyor:

أَنَا بَرِىءٌ مِنْ كُلِّ مُسْلِمٍ يُقِيمُ بَيْنَ أَظْهُرِ الْمُشْرِكِينَ. قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَ قَالَ: لاَ تَرَاءَى نَارَاهُمَا

“Müşriklerin arasında ikamet eden her müslümandan beriyim.” “Neden ey Allah'ın Rasûlü?” dediler. Dedi ki: ***“Ateşleri birbirilerini görmesin.”*** Yani evlerinde yanan ateşleri birbirilerini görmesin.

Ve İmam Ebu Davud *(rahimehullah)*'ın Semure bin Cundup *(radıyallahu ahhu)*'dan tahriç ettiği hadiste Rasûlallah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle buyuruyor:

مَنْ جَامَعَ الْمُشْرِكَ وَسَكَنَ مَعَهُ فَإِنَّهُ مِثْلُهُ

***“Kim müşrikle beraber olur ve onunla beraber ikamet ederse onun* gibidir.”**

Ve yine asıl olan Müslümanlarla kâfirler arasında savaş halinin olmasıdır. Allah *(subhanehu ve teâlâ)* şöyle buyuruyor:

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ

“Fitne ortadan kalkıncaya ve din tamamen Allah'ın oluncaya dek onlarla savaşın.” *(Enfal, 39)*

Binaen aleyh Müslümanın küfür diyarında veya kâfirin İslam diyarında ikamet etmesi târi bir haldir ve ancak sözleşme neticesinde mümkündür. Bu senin sorunda oturma anlaşması olarak tabir ettiğin ama hakikatte kâfirlerin sana verdiği eman anlaşmasıdır. Bu durumda yukarıda ikinci cevapta söylediklerim aynen geçerlidir.

Ancak Avrupa ülkelerinde zamanımıza mahsus olan bir vaziyette vaki oldu. O da şudur:

Bugün bu küfür ülkelerinde ikamet eden Müslümanlar altı çeşittir:

Aslen o ülkenin kâfir halkından olup vatandaşı olan Müslüman.
Aslen o ülkenin kâfir halkından olmayıp, bilakis aslen Müslüman bir halktan olan ama doğuş ile o ülkenin vatandaşı olmuş olan Müslüman.
Aslen o ülkenin kâfir halkından olmayıp, bilakis aslen Müslüman bir halktan olan ve sonra vatandaşı olan Müslüman.
Oturmak ve çalışmak için gelmiş ve bu izinleri talep etmiş ve o kâfir ülkeyle sözleşme yapmış olan Müslüman.
O ülkenin himayesine sığınmış, iltica etmiş olan Müslüman.
O ülkeye kaçak giriş yapmış olan Müslüman.

4. ve 5. durumun şeran cevazını ve şartlarını ve maslahat ve mefsedetlerini hiç değerlendirmeden, ki bu ayrı bir konudur, 1.,2. ve 3. durumda olanlarla vatandaşları oldukları ülke arasında vatandaşlık sözleşmesi haricinde aslen bir sözleşme yoktur. Onlar için birinci cevap geçerli olur. Ancak 4. ve 5. durumda olanlar için ikinci cevap geçerli olur. 6. duruma gelince zaten bizim konumuzun haricindedir. Allah-u Â'lem.

Allah'a hamd ve Rasûlü Muhammed'e salât ve selam olsun. Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.